

N:o 68.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 26 April 1881.

» » » Andra Kammaren den 27 » »

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående allmänna bevillningen.

(Bevillnings-Utskottets Betänkande N:o 1 och Memorial N:o 5.)

S. A. K.

Sedan Riksdagen öfversett och granskat gällande stadganden angående allmänna bevillningen, får Riksdagen härmed i underdånighet anmäla de beslut, som i ämnet blifvit fattade.

Då, enligt hvad Riksdagen erfarit, vid tillämpningen af 4 § Bevillningsstadgan tvekan uppstått, huruvida vid uppskattningen af fast egendom på landet särskildt värde skulle sättas jemväl å lägenhet, som blifvit afsöndrad från hemman och hemmansdel, eller huruvida denna föreskrift gälde allenast lägenhet, som blifvit afsöndrad från fastighet af annat slag, har Riksdagen, som delar den förra åsigten, funnit ett förtydligande derom lämpligt och förty beslutit, att 4 § Bevillningsstadgan skall erhålla följande förändrade lydelse:

“Vid uppskattningen af fast egendom utsättas *särskilda* värden:

- a) i *stad*: å tomt, åbyggnad och jordegendom;
- b) på *landet*: å hvarje särskildt hemman och hemmansdel samt derifrån eller från annan egendom för alltid eller under viss tid afsöndrad lägenhet, äfvensom värde.“

Enligt en inom Riksdagen gjord framställning lärer det förekomma, att åtskilliga bolag uti de uppgifter, de jemlikt 26 § Bevillningsstadgan hafva att aflemna angående sin under senaste räkenskapsåret uppkomna vinst, verkställa afdrag för de skatter, de haft att erlægga till stat och kommun, utan att detta i hvarje fall framkallat anmärkning från vederbörande taxeringsmyndigheters sida. Enär emellertid uti 7 § 2 och 3 mom. Bevillningsstadgan, der de utgifter äro uppräknade, för hvilka afdrag vid inkomstberäkningen får ske, icke något är nämndt om allmänna utskylder, måste, enligt Riksdagens åsigt, berörda tillvägagående anses stridande mot Bevillningsstadgans mening. För att förekomma hvarje anledning till skiljaktiga uppfattningar härutinnan, har Riksdagen beslutit, att 7 § 1 mom. Bevillningsstadgan skall erhålla följande lydelse:

“I fråga om den inkomst af kapital eller arbete, för hvilken bevillning skall utgöras, får afdrag *icke* ske för den skattskyldiges och hans familjs utskylder och lefnadskostnader eller dertill hänförliga utgifter.“

Tillika får Riksdagen i underdånighet anmäla, att Riksdagen beslutit, att nu gällande, vid 1880 års riksmöte antagna Bevillningsstadga med de vid innevarande riksdag beslutna förändringar skall tjena till efterrättelse för år 1882 och intill slutet af det är, under hvars lopp ny Bevillningsstadga af Riksdagen fastställd varder, hvarjemte Riksdagen, som för år 1882 åtagit sig en allmän bevillning af 5,600,000 kronor, deraf 4,000,000 kronor att utgå på grund af ofvannämnda Bevillningsstadga och 1,600,000 kronor såsom en särskild tilläggsbevillning i enlighet med den författning, som Riksdagen härmed öfverlemnar, får i underdånighet anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes om hvad Riksdagen sålunda beslutit låta utfärda allmän kungörelse och dervid tillika i en författning sammanföra de innevarande år af Riksdagen beslutna förändringar i förstnämnda Bevillningsstadga.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 27 April 1881.

Författning

angående utgörande af en särskild tilläggsbevillning såsom bidrag till fyllande af statsverkets behof för år 1882.

Svenska folkets vid lagtima riksmöte i Stockholm nu församlade ombud göre vederligt, att Riksdagen, såsom bidrag till fyllande af statsverkets behof för

1882, beviljat en särskild tilläggsbevillning af 1,600,000 kronor att, utan sammanblandning med den öfriga allmänna bevillningen, på grund af nästkommande års bevillningstaxering utgå sålunda, att å enhvar enligt andra artikeln Bevillningsstadgan skattskyldigs debetsedel särskildt utföres ett belopp, motsvarande hälften af den honom i debetsedeln påförda bevillning efter andra artikeln, för att på enahanda sätt som den öfriga allmänna bevillningen af vederbörande vid de under år 1883 infallande uppbördsstämmor uppbäras, redovisas och till Statskontoret inlevereras; dock att de tjenstemän, hvilka med debitering, uppbörd och redovisning af detta särskilda skattebidrag få befattning, icke ega att därför uppbära någon särskild godtgörelse.
